

Ordning og Lærernes Ansættelse o. s. v., og vi vilde derfor have fundet det rigtigst, at Kommunerne, hvis de havde haft økonomisk Evne dertil, ogsaa havde beholdt Forpligtelsen til at betale hele Begyndelseslønnen til Folkeskolens Lærere, og at Staten kun havde taget en lille Del deraf eller kun den væsentligste Del af de øvrige Tillæg, der skulde gives. Men vi fandt, at der kunde være nogen Fare for, at Kommunerne ikke var i Stand til at udrede hele det forøgede Beløb til Grundlønningerne, saa at Staten maatte paatage sig en vis Del deraf. Den Gang den højtærede Finansminister forelagde Forslag til Lov om Lønninger til Statens Tjenestemænd, regnede han jo med den forøgede Udgift, som Statskassen vilde faa til Udredelse af Lærerlønningerne, og udtalte sin Beklagelse over, at der var gaaet saa meget over paa Statskassen til det Øjemed. Han vilde, sagde han, have protesteret derimod, saafremt han ikke var blevet gjort opmærksom paa, at hele Lønningskommissionen stod enig om dette Krav. Det er imidlertid ikke helt Tilfældet. Der har været delte Meninger indenfor Lønningskommissionen om denne Fordeling af Byrderne mellem Kommunerne og Staten. Jeg og en hel Del med mig har holdt paa, at man ikke skulde tage mere bort fra Kommunerne og lægge over paa Staten, end det var højst nødvendigt for, at Kommunerne kunde være i Stand til at udrede de Beløb, som blev tilbage til dem, hvorimod en Del af Kommissionen, hvad De vil kunne se af det Forslag, der foreligger som Bilag, kan man gerne sige, til Ministerens Forslag om Lønningerne, det Forslag, der foreligger fra Kommissionen, har holdt paa som det principielle, at hele Lærerlønnen skulde udredes af Staten, altsaa, at Lærerne skulde stilles fuldt ud som Statstjenestemænd i Lighed med de øvrige. Det har jeg og Flertallet af Kommissionens Medlemmer været imod. Vi har, som jeg gjorde opmærksom paa før, hævdet, at Folkeskolen er ikke en Statsinstitution som saa mange andre, men i første Linie en kommunal Institution, hvor det gælder om, at Forholdet kan være saa godt som uuligt mellem Kommunen og Lærerne til Gavn for hele det Arbejde, som gøres der, og det vilde blive noget forsimplet, mener vi, saafremt man gik over til at lade Staten udrede hele Lærerlønnen, og Kommunerne slet ikke blev interesseret deri. Flertallet af Kommissionens Medlemmer er altsaa naaet til en Overenskomst om, at Staten udreder 30

pCt. af Begyndelseslønnen, hvilket bliver 5 873 000 Kr., og Kommunerne Resten, godt 13 700 000 Kr., og at Staten betaler Dyrtdstillæget og 80 pCt. af Konjunkturtillæget, hvorimod Kommunerne betaler 20 pCt. af Konjunkturtillæget og hele Stedtillæget. Udgifterne vil altsaa falde paa den Maade, saafremt Forslaget vedtages, som det her foreligger, at Kommunernes Udgifter bliver 70 pCt. af Begyndelseslønnen eller 13 700 000 Kr., 20 pCt. af Konjunkturtillæget eller 1 180 000 Kr. og Stedtillæget 483 000 Kr., medens Statens Udgift bliver 30 pCt. af Begyndelseslønnen, 5 873 000 Kr., Dyrtdstillæg og Alderstillæg, 12 317 000 Kr., og 80 pCt. af Konjunkturtillæget 4 720 000 Kr., saaledes at Udgiften altsaa bliver for Kommunerne 15 369 000 Kr. og for Staten 22 910 000 Kr. Det er en Forhøjelse for Kommunernes Vedkommende fra, hvad de udreder nu, paa 4 Mill. Kr. og en Forhøjelse for Statens Vedkommende paa 9 Mill. Kr.

Endelig skal jeg til Slutning nævne et Spørgsmaal, som ogsaa har været fremme i Kommissionen, hvad De vil se af Kommissionens Betænkning til dette Forslag, nemlig Spørgsmaalet om Tilskud til Københavns Skolevæsen, Tilskud til Privatskoler og til saadanne Kommuner, der vilde blive overbebyrdet ved at skulle udrede de forhøjede Lønninger, der nu bliver fastsat. Man vil se af denne Betænkning, at et Mindretal i Kommissionen har foreslaaet, at man sammen med dette Forslag skulde vedtage bestemte Regler om Ydelse af Tilskud til Københavns Kommunes Skolevæsen. Det har Flertallet i Kommissionen ikke kunnet gaa med til, idet vi har hævdet, at det er et Spørgsmaal, som i og for sig ikke hører under Lønningskommissionens Overvejelser. Det er et Bevillingsspørgsmaal; det er noget, Rigsdagen maa afgøre, lige saa vel som Tilskuddet til private Skoler og til de meget daarligt stillede Kommuner. Det er ikke, fordi vi mener, at saadanne Tilskud ikke skal ydes. Det mener vi vistnok alle sammen, og vi mener, at det navnlig for Privatskolernes Vedkommende vil være absolut nødvendigt, hvis de med Hensyn til Lønningerne for deres Lærere skal følge nogenlunde med — og det er de jo nødt til — i, hvad der ydes Folkeskolens Lærere, at der bliver sikret dem et forholdsvis større Tilskud. Naar vi derfor har afvist dette Spørgsmaal fra Lønningskommissionen, er det ikke, fordi vi mener, at disse Forhold ikke skal ordnes og vel ogsaa ordnes samtidig med Gennemførelsen